

[Finansministeren.]

må vente i 12 måneder; det var en meget mærkelig udtalelse, hr. Hilmar Baunsgaard her kom med. Ved vort kildeskattesystem kræves skatten jo op med det samme, når pengene udbetales, så der bliver ikke noget med at vente i 12 måneder.

Jeg skal ikke fordybe mig i de andre bemærkninger. Der er meget, man godt kunne have lyst til at kommentere, f. eks. arbejdsgivernes besvær. Jeg tror, det er omvendt, nemlig at arbejdsgivernes besvær bliver mindst ved det foreliggende forslag; men der bliver vel også lejlighed til at drøfte disse ting senere.

Endelig var der dette om provenuet og om, at jeg som finansminister har sagt, at der ikke var fem flade ører til noget. Det er da klart, at en finansminister siger det. Det er han simpelt hen forpligtet til. (*Munterhed*). Og jeg går da ud fra, at der ikke er andre end hr. Hilmar Baunsgaard, der har troet på det. Jeg kan også oplyse, at det ikke er rigtigt, at vi ikke har drøftet et provenutab. Må jeg nævne en enkelt ting: importen, 165 mill. kr. — Jeg skal ikke fordybe mig videre i det. Der var faktisk forhandlinger i udvalget om forskellige ting; vi nåede ikke frem til en endelig forhandling om disse ting, men det er ikke afvist fra min side at gøre noget.

Med hensyn til rapsordningen var det også hr. Henry Christensen, som var vred over, at der var noget, som ikke var oplyst. Det var måske landbrugsministeren, der skulle svare her, men jeg kan godt sige, at der er en sådan aftale, og den vil koste en 7-8 mill. kr., men den kommer ikke til at vedrøre rapsdyrkerne; deres ordning bliver bestående.

Hr. Niels Westerby var igen inde på dette med udskrivningsskalaen. Jeg skal lade det ligge. Jeg tror, tallene er forkerte, og jeg forstår ikke den anke mod vort lovforslag, at det ikke bliver bedre i udskrivningsloven. Skattefradragsreglen bliver da ikke ophævet før til næste år; det troede jeg alle vidste — og det er endda for tid-

ligt efter manges mening. Den er ikke ophævet med udskrivningsloven, så jeg forstår ikke rigtig den kritik, der kom frem dér.

Til hr. Hauch, som var inde på spørgsmålet om kommunerne, kan jeg gentage: det er da klart, at vi skal forhandle med kommunerne, høre deres synspunkter og finde ud af, om vi kan lave en ordning, som tilfredsstiller begge parter. Jeg vil også gerne sige, at dette med byrdefordelingen er noget væsentligt, og det var også fremme i udvalget. Jeg mener ikke personlig, at den udjævning, man kan få over skatterne, er noget, der spiller så forfærdelig stor en rolle; jeg tror, det er det andet med byrdefordelingen, der er det afgørende, og her vil vi meget gerne fra regeringens side medvirke til, at man får en virkelig løsning af kommunernes problemer.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Ja, jeg må sige, at det er dog vist første gang, vi har oplevet en finansminister, der direkte advarer mod at tro på, hvad han siger; men så ved vi det til en anden gang.

Jeg må videre sige til finansministeren, at når han stiller sig helt uforstående over for vort ønske om at få at vide, hvilke udgifter på statsbudgettet de forskellige aftaler medfører, må det faktisk skyldes manglende viden om, hvordan vi har forhandlet om disse ting. Folketinget har altid haft et rimeligt krav på at vide, hvordan udgiftssiden var, når der skulle tages stilling til indtægtslovene for det kommende år. Derfor er det meget utilfredsstillende, når finansministeren nu afviser at give de supplerende oplysninger på det område.

Med hensyn til kildeskatteloven og kommunerne er det rigtigt, at kommunerne har haft foretræde, og de har gjort så saglige indvendinger, at det står klart, at kildeskattelovforslaget simpelt hen ikke kan gennemføres med det indhold, det har i henseende til kommunerne. Alligevel forlanger regeringen, at et praktisk uigennemførligt